

Gennem de sidste 15 år er der sket meget på handicapområdet. Udlægningen af særforsorgen til amter og kommuner, indførelsen af mulighed for kommunerne for at etablere boliger til bl.a. personer med handicap efter ældre- og handicapboliglovgivningen og indførelsen af mulighed for kommunerne for at give personer med handicap tilbud om ophold i bofællesskab har medført, at amter og kommuner har etableret mange forskellige tilbud til personer med handicap. Der er således i denne periode sket omfattende ændringer af de tilbud, der stilles til rådighed for personer med handicap, i retning af mere selvstændige og aktive livsformer for de handicappede, der tidligere ville være henvist til mere ensartede og totale omsorgstilbud.

Socialministeriet har for nylig iværksat en undersøgelse af udviklingen af de tilbud, der stilles til rådighed for mennesker med vidtgående handicap. Undersøgelsen er blevet forberedt i samarbejde med De Samvirkende Invalideorganisationer, Socialpædagogernes Landsforbund, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg Kommuner og Boligministeriet.

I første omgang er der tale om en pilotundersøgelse, der skal munde ud i en foreløbig rapport, som vil foreligge inden udgangen af 1995. Pilotundersøgelsen udføres af Socialt Udviklingscenter, Storkøbenhavn, i samarbejde med Statens Byggeforskningsinstitut.

Ventelisteproblematikken indgår ikke særskilt i oplægget til pilotundersøgelsen, men må forventes besvaret af de kommunale og amtslige interviewpersoner. I oplægget til den efterfølgende undersøgelse vil ventelistespørgsmålet blive taget op.

For øvrigt kan jeg oplyse, at Center for Ligebehandling af Handicappede har iværksat en ventelisteundersøgelse for at belyse omfanget af voksne handicappede (over 18 år), der befinder sig på § 96-institutioner for børn og unge. Centret har herudover netop rettet henvendelse til Amtsrådsforeningen angående venteliste-problematikken i øvrigt.

På baggrund af de igangværende undersøgelser mener jeg, at vi må vente med egentlige initiativer på området, indtil resultaterne foreligger. Der skal dog ikke herske nogen tvivl om, at jeg er meget opmærksom på problemstillingen, som også vil indgå i udvalget om bistandslovens serviceydelse.

Spm. nr. S 8

Til boligministeren (3/10 95) af:

Villy Søvnald (SF):

»Agter ministeren, som foreslået af Jacob Buksti (S), at tage et hurtigt politisk initiativ for at sikre en rimelig behandling af de mange, der bor til leje i den ældre boligmasse, og som i dag rammes af den stigende brug af »det lejedes værdi« frem for omkostningsbestemt husleje?»

Svar (9/19 95)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Indledningsvis bemærkes, at jeg går ud fra, at der med henvisningen til Jacob Bukstis forslag tænkes på det forslag, som figurerer i Jacob Bukstis indlæg i Det Fri Aktuelt den 27. september 1995.

Jacob Buksti hævder her, at mange lejere i den ældre private boligmasse står over for »store, urimelige huslejestigninger uden hensyn til det lejedes værdi og generelle vedligeholdelsesstandard«.

Jacob Buksti henviser til den problemstilling, som vedrører lejefastsættelsen ved genudlejning af moderniserede lejligheder i de regulerede kommuner, og som jeg naturligvis er opmærksom på.

Efter boligreguleringslovens § 5, stk. 1, må lejen ved lejeaftalens indgåelse ikke fastsættes til et beløb, der væsentligt overstiger det lejedes værdi.

Desuden gælder, at der ikke kan aftales en leje eller lejevilkår, der efter en samlet bedømmelse er mere byrdefulde for lejeren end de vilkår, der gælder for andre lejere i ejendommen, jf. § 5, stk. 4.

Udgangspunktet er herefter, at lejen ved genudlejning ikke kan fastsættes til et højere beløb end den omkostningsbestemte leje, som betales for tilsvarende lejligheder i ejendommen.

Der har igennem en periode imidlertid udviklet sig en praksis, hvorefter ledige lejligheder moderniseres og genudlejes til en aftalt leje svarende til det lejedes værdi. Det lejedes værdi er typisk højere – og ofte betydeligt højere – end den omkostningsbestemte leje.

Grundlaget for denne praksis har været, at lejligheden er moderniseret i et sådant omfang, at der ikke længere er grundlag for at sammenligne med de øvrige ikkemoderniserede lejligheder i ejendommen.